

Nádraží, kde se zastavil Masaryk

Nádražní hospůdky mívají své nezaměnitelné kouzlo. Platí to i o jedné u kanadského městečka Lake Louise, která leží vysoko ve Skalistých horách. Její kouzlo je trochu jiné i v tom, že tu nepřijde moc lidí a nejsou tu lidové ceny. Spíš se tu hodí honosnější označení restaurant.

Číšník Jesse, který mne uvádí ke stolu, je vlastně sezónním pracovníkem. Pro hosty se tento srub otevírá jen v letní sezoně nebo jako teď na zimu, kdy okolní kopce zaplaví lyžaři. V krbu praská dřevo, hostů je málo a kromě kolejí a příjezdové cesty všude kolem hustý les. Ale vlastně ještě něco – tři odstavené historické vagony. Uvnitř jednoho z nich z roku 1906 má dnes kancelář Jerry Cook. Přednosta stanice a šéf restaurace v jedné osobě tu dokonce bydlí. Jsem tu pět, někdy šest dní v týdnu a bydlím hodinu jízdy odtud, tak tady někdy přespávám, vysvětluje.

Jeho otec pracoval na železnici a začínal ještě v době, kdy se jezdilo na páru. Jerry Cook s přáteli před lety nádraží koupili, aby ho zachránili. Přetvořili ho na restauraci, aby si na sebe vydělalo, protože pro původní účely už přestalo být potřeba. Než v padesátých letech postavili transkanadskou dálnici, byla železnice jediným způsobem, jak se sem do hor dostat. Rodiny americkým milionářů sem od začátku minulého století jezdily soukromými vlaky klidně na celé léto. Vlaky zde odstavily a přesedly do tramvaje, která mířila do hotelu u jezera.

Prokazatelně tudy projížděl a kvůli doplnění vody tu zřejmě zastavil i vlak, ve kterém Tomáš Garrigue Masaryk na jaře 1918 vyjel na svou diplomatickou misi po Spojených státech. Půl roku poté už zemi opouštěl coby prezident samostatného Československa.